

Cứ Phải Là

Xuân Diệu

Cứ phải là em, chẳng phải ai
Là em, em nữa, chỉ em thôi
Sao người anh quý anh yêu thế
Mà chẳng cùng anh ở suốt đời.

Khéo chi cây sống mà đem chặt
Chặt giữa ngang lưng sự sống còn,
Chặt giữa đang hoa, ngang giữa lá,
Khác chi hoa nở phải vùi chôn.

Em có bao giờ tưởng tượng xem
Một mình anh sẽ sống không em
Bơ vơ như đã muôn lần chết.
Đã chết nhưng còn phải sống thêm!

Lời ước cùng nhau thưở sánh đôi
Anh còn vẹn vẻ giữ y lời
Rằng không ai thế thay em được
Em vắng, yêu em vẫn suốt đời.

Duy có lòng em vẫn hẹn hò,
Ấy là ân huệ của em cho
Cho anh một đóa hoa tinh túy,
Một đóa hoa lòng chẳng héo khô.